

bi se dalo Srbiji dobiče na troške avstrijskega kmetijstva, zlasti avstrijske živinoreje. To ne sme biti, da bi se igrala naša zunanja politika vedno z življenskimi pogoji avstrijskega kmetijstva. Mi želimo gotovo mir s Srbijo, ali ta mir se ne sme uresničiti edino na troške kmetije. — To so možate besede nemških kmetov! Naši prvaki pa, ki se imenujejo tudi „kmetске stranke“, se pripravajo za — Srbe.

Dopisi.

Oplotnica. Dne 15. in 16. t. m. vršile so se v Oplotnici občinske volitve, pri katerih je zmagala v I. in III. razredu napredna stranka ali „Štajercijanci“, kakor nas zloglasni „Sl. Gospodar“ imenuje. V drugem razredu dobili pa so večino klerikalci. S temi volitvami je odločno končan boj, kateri se je bil od strani klerikalcev z vsemi dovoljenimi in nedovoljenimi sredstvi. Ako pomislimo, da so proti nam agitirali farji in duhovni iz vseh sosednih far, kakor: iz Konjic, Prihove, Köbl, sv. Jungerte na Pohorju, Zreče in Čadrama, in da tem nedolžnim gospodom, kateri si vsaki očenaš pustijo dobro plačati, ni bil pregrd in prestrm nobeden pot, moramo pač spoznati velikanski vtisk tega poraza, da smo dobili v tretjem razredu 46 glasov večine. V prvem razredu nam je pretela nevarnost do „srečke“, ali odločil je še v zadnem trenutku prihod gospoda Lovreca Potočnika iz Rogaske Slatine, kateri je, kakor obljubo, izpolnil svojo možato besedo. Čast in hvala vrlému g. Potočniku! — Imeli pa smo v prvem razredu tudi volilca, kateri se v Slov. Bistrici, kakor sraka šopiri v vseh nemških družtvih, napihuje se občinskem in okrajnem zastopu, kakor se smili tudi v šolskem svetu nemške šole. Videli smo ga v paradi nemškega gasilnega društva z opazljeno čelado na glavi in opazno pozlačen degen. Vsakomu, ki mu je znano koliko navalov od strani klerikalcev pod nadpoveljem privadranega Besenška in konzorcija je občina Oplotnica skozi 30 let pogumno odbila, mora se studiti do človeka, kateri da častno besedo, da gotovo pride in da se mu posebej brzojavno naznani položaj stranke. Bil si je v skrbi, da mu cerkvena oblast odpove zanaprej nakup sveč in da se mu od te strani tudi prepove postaviti štand za prodajo, ako voli, kakor je obljubil, z napredno stranko. Požrl je rajše svojo mož-besedo in njegovo sladko srce zlezlo mu je v hlače. Da so bili klerikalci svoje zmage popolnoma gotovi, razvidi se iz tega, da so si pripravili smodnika in tudi mežnarje nabite imeli, katere pa so v četrtek zvečer v čast sv. Jožefu izstrelili. Čast naprednim volilcem!

Sv. Lovrenc na dr. polj. Tukaj smo imeli občinske volitve dne 9. t. m., pri katerih se je pri nas prvokrat za vero šlo (?); vzrok je, ker se še nikoli poprej ni nobeden mašnik v volitve vtikal in agitiral. Zatorej nas je presenečil naš g. župnik Ozmeč Jožef, ko je 7. t. m. sklical zaupni shod in nam naznanjal faroške metlje za kandidate ali za „Ausschüsse“. To vam je res izbran iz cele občine „aussus“ ker malo jih je med njimi, kateri razumejo za kaj da so izvoljeni; med njimi so prijatelji žganja prve vrste, ja celo zavoljo poneverjenja kaznovani. Le-ti bi naj, kakor hoče župnik, našo občinsko gospodarstvo vodili?! Po celi občini so bili prejšnji odborniki znani kot zaslužni večkrat izvoljeni možje, kateri so nas branili pred nepotrebnimi stroški v vsakem oziru in zategadel je sklenil župnik Ozmeč, da le-ti se ne smejo več voliti. Zatoraj je poklical 4 agente, da so na volišču agitirali, volilcem glasovise v kraj jemali in po sili faroške metlje zapisovali, zakar se bodejo morali še pri kaznenski sodnji zagovarjati. Med temi so se najbolj odlikovali: kaplan Kociper Tone, 11 krat kaznovani Fošnarč Martin (to je poštenjak in ne zavidamo fajmoštru, ako se more na take ljudi opirati, ako hoče faroške metlje v odbor spraviti). Tudi Štefek Osenak, mežnar, si je pri volitvah kašo skuhal, katero bo gotovo na Ptuj pihal. Zmagali so klerikalci na celi črti in so vpili na volišču: živeli klerikalci! Ali ta zmaga je klavrna, ker smo mi predložili proti nepostavni volitvi priziv, zatoraj ne bode kruha iz te moke. Takoj so klerikalci to velikansko zmago telegrafirali „Gospodarju“. Ako ste res posteni, tedaj tudi naznanite, s kakimi sredstvi

ste zmago dosegli. Naša občina je bila dosedaj složna in to ni bilo prav našemu župniku, zatoraj je vsejal seme prepira med nas; misli menda župnik Ozmeč, da je to zapisano v svetem pismu? Po besedah Jezusu in Janeza nikoli. Mi smatramo po naši pameti, da občinske volitve nimajo z vero nič opraviti, zatoraj si tudi ne bomo nikoli pustili faroške metlje v občinski odbor vsiljevati. To si zapomnite, župnik in kaplan! Se priporočamo na straži ostajoči, politiki ne vdani farani.

Štolnine.

(Naprej in konec*.)

Ako prigiljajo naši prijatelji v „Štajercu“ objavljene postavne štolnine z onimi svotami, katere so morali proti postavi župnikom plačevati, razumel hode vsak kmet, kako se ga je čez uho udarilo. Kmetje pa bodejo tudi izpoznali, kakšen namen ima klerikalna volilna gonja. Vera je v nevarnosti, vprijoče duhovni gospodje in njih pomagači; v resnici pa se gre edino za moč in denarni žakelj duhovništva. Kmetje naj bi volili klerikalne slamnate možje, da bodejo ovce zopet v župniških strižene. Klerikalci jamrajo o slabih časih in vendar prestopajo štolninske določbe. Ali vidiš, kmet, to jasno sleparijo?

Popisati hočemo še nekaj postavnih določb štolnine: Za peto koralno dušno mašo mora dobiti župnik 2 K 40 h, vsakdo od zahtevanih levitov pa 82 h (ako se levita ne zahteva, torej nič); vsak posvetni ministrant mora dobiti 10% h (katere pa župnik večidel za se pridrži).

O zvonenuju v vaseh.

Za prvo celo zvonenje z vsemi zvonovi za vsako uro K 157½, za drugo in zadnjo 44 h. Vsakemu stoji prosto, da pusti med in pred pogrebom kolikor hoče dolgo in na kakšni način zvoniti. Za pol ure se plača le polovico, za četrto ure le četrtno omenjene svote.

O mrliških odejah na parah.

Za lepo žametno K 210
za navadno iz blaga —53
ako se pokrije glavni oltar črno 315
ako se pogrne črno odejo s križem v cerkvi z 12 svečami 210

Za grobno mesto se plača za odraslega bogatega človeka K 122½, za odraslega revnejšega K —52½, za otroke pa le polovico (do 9. leta). Za napravo groba je plačati mrliškemu kopaču:

pri bogatih pri revnih kmetih
po zimi K 210 156½
po leti 122½ —63.
Za otroke (do 9. leta) zopet le polovico.

Iz vsega tega je razvidno, da danes ne računajo samo fajmoštri, temveč tudi mežnarji preveč. Kakoršen je fajmošter, tak je tudi mežnar. Govorijo o blagostanju kmeta in o krščanstvu, gre se jim pa edino za visoke štolnine. Pustite mi moje in dajte mi svoje, je njih geslo. Kmetje, vi veste tedaj, kaj morate župniku in mežnarju reči, ako pride po volilni listek?! Proč z izkoriščanjem!

Vprašanje je zdaj še: Kakšno postavno varstvo ima prebivalstvo pred nepoštenim računanjem štolnine? Postava od 7. maja 1874 R.-G.-B. št. 50, pravi: Po navadi ne sme biti nobeno župniško-uradno dejanje od naprej-plačila štolnine odvisne. Prestopke štolninske postave sme kaznovati okrajno glavarstvo po zaslisanju ordinarijata z denarno globo 200 K. Ako bi tudi to ne pomagalo, sme posvetna oblast zahtevati, da se dotični duhovnik iz službe odstrani.

Kmetje! Reklo se vam bode, da so te postavne štolnine prenzike za današnjo draginjo. Ali zakaj pa bi moral kmet duhovnemu gospodu za vsak korak še posebno plačati. Okrajnemu glavarju se vendar tudi ne plača še posebej njih uradne čine. Župnik ima istotako svojo plačo in druge svoje dohodke, on stanuje v davka prosti hiši, medtem ko mora kmet težko delati in davke plačevati; zakaj bi moral kmet svoje denarje vedno v farož nositi? Kristus in njegovi apostoljini vendar tudi niso denarje zahtevali?

V katoliški deželi Bavarski je štolnina že davno odpravljena. Zakaj pri nas ne?

Kakor so klerikalci sovražniki cesarja Jozefa II., ki je kmete hotel osvoboditi, tako so tudi sovražniki kmetškega stanu, katerega hočejo s tem volitev zopet v svoj jarem spraviti. Klerikalizem je najnevarnejši sovražnik kmetškega stanu. Da kmetje pri volitvah na svojo stran, delajo klerikalci gospodarske obljube, ki jih ne morejo nečjejo nikdar izpolniti. V odločilnem trenutku pa izdajo kmeta. Oni hočejo kmeta le vladati in izkoriščati. Dokaz temu prestopki štolninskega zakonika. Končni cilj klerikalne volitve agitacije je: da umen naj kmet ostane, da bode plačan čaval; reven naj ostane, da vladajo klerikalno.

Novice.

Čenjenim prijateljem naznanjamo, da smo v tej številki mnogo gradiva, za mnoge dopisov, na stran položiti. Dogodki zunanji politiki so tako važni, da se morajo obširneje nanje ozirati. Prosimo tudi, da se zjaj poročila kolikor mogoče na kratko postavijo.

Čitateljem na znanje! Od raznih strani nam prihajajo vprašanja, zakaj ne prinašamo nobene vesti glede vojaških zadev. Povedati moramo torej svojim čenjenim čitateljem, da se v danjih razmerah ne sme pisati ničesar o vojaškem gibanju, ker bi nam oblast to takoj confiscirala. Torej nismo mi krivi

Prvaško veleizdajstvo dokazano! Listi ročajo sledečo naravnost v nebo vprijoče: Ljubljanski prvaški denarni listi, ki vodi (torej zveze prvaških posojilnic itd.) so dovolili Srbiji 20 reči dvajset milijonov kron posojila. Od te svote je 10 milijonov baje Srbiji že plačalo Mi avstrijski državljani stojimo skoraj pred vojsko s Srbijo. In prvaki naše denarje za nam sovražne Srbe. S kranjskimi krajarji torej, katere nalagajo zaslepljeni avstrijski ljudje v prvaške posojilnice na Štajerski Koroskem in drugje, podpirajo prvaške veleizdajalci naše smrtno sovražnike. Ne samo z besedami, ne, tudi z dejanjem jih podpirajo! Ali ni to veleizdajstvo? Slovenski sinovi bodejo morali morda kraljevati v boju proti onim Srbom, katere podpirajo prvaški posojilničarji z denarjem. Slovensko ljudstvo, vzdrami se!

Kje so izdajalci? Vlada potrebuje zdaj vojaško (rekrutno) postavo. Kajti ko bi bili najzagrizenejši prijatelji miru, pripravljene morali vendar biti. V takem trenutku, ko je zdaj naša država, je treba vladi sredstva vse dovoliti. To se je tudi zgodilo! Zanimivo je pri temu le dvoje: Prvi to, da jo je ljubljanski župan Hribar popihal, ko je bilo treba glasovati. Hribar pa je vodja prvakov. V slovenskih poslancev je torej dokazal, da so sovražnik Avstrije. Tisti Hribar, ki je torej v Ljubljani sam klical vojaštvo, da v septembru zločinskim nemirov konec naredi, izjavil se je zdaj proti vojaštvu, ker se proti Srbiji. Kaj porečejo k temu prvaški posojilničarji in koroški, ki sedijo v enem in istem klubu s Hribarjem?! Ali prvaški poslanci tudi v največjem prijateljstvu s češkimi radikali. In ti češki radikali so izjavili, da glasujejo proti vladini vojaški zahtevi in da bi postala vsa sredstva, da bi jo onemogočili. „Živimo v Ljubljani“, to je geslo teh ljudi. Sramujmo se prvaškov poslancev

Tožbe proti uredniku K. Linhartu so postale zdaj nekaka specialiteta prvaške gospode. Izdajalska prvaška gospoda menda misli, da se s tem zagrenila uredniku Linhartu vendar naprednega dela. Pa se zelo moti! — Znano, so ptujski prvaki po 13. septembru namili Linharta sodnji, češ da je prestopil v svojo po raznih paragrafi. Pri prvi obravnavi bil Linhart tudi na 8 dni zapora obsodjen. Prvaški listi so prinesli to vest z velikansko veseljem. Ali veselje jim je kmalu minulo. Doktor Linhart je bil namreč je zato obsodjen, ker se njegove priče niso zaslislale. Pritožila se je njegova prvaška sodnica v Mariboru razveljavila prvo obsodbo ter izročila celo zopet prvemu sodniku. Zjaj so bile tudi

hartove nave je tožen, „narod Gregor o pro predko zaklica torej re telji! S govoril kateri za zob

16. m dokazu vsem o njih g ničesu bode prebiva gali, d verouk kazana tej šol gulaše preran ljuhi i naspro zahrbt proti nega škega kmetj pustili mu b prilož nemšč pošlje da si z vsa kratk njah K dol se je čina škega pana prvaš sv. L se bo se ne postaj

1 dnevni versk čilo c imel je pr „Sokliki h je p omen veski storil v Lju zapor svoj vsled s sv Serše je ob bi bi pri r Tako da je skega škega temu svotu igrati dejal tu ta niti med imajo s ki s da „sok mora

* Glej „Štajerc“ štev. 11. z dne 14. marca 1909.

hartove priče zaslišane. In glejte, uspeh obravnave je bil povsem drugačni. Linhart je bil obtožen, prvič da je hotel 12. sept. v ptujski „narodni dom“ s silo vdreti in s palico nekega Gregorko napadeti. Zaradi te obtožbe je bil oproščen. Drugič je bil Linhart obtožen, da je predkolodvorom izzival in nekaj nepostavnih besed zaklical. Zato je bil na 30 K globe obsojen. Zaprt torej redaktor Linhart ne bo, dragi prvaški prijatelji! Sicer pa bodemo o celi stvari še natanko gororili in morda se bodejo potem tisti jokali, kateri so se najprej hudobno smejali. Zob za zob!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Iz sv. Lenarta sl. g. se nam poroča: Dne 16. marca pričeta gradba tukajšnje nemške šole dokazuje prvaškim hujšakcem v našem trgu in vsem od njih nahujskanim praznoglavcem, da jim njih grda obrekovanja proti nemški šoli niso ničesar pomagala. Dokazana je zdaj tudi laž, da bode nemška šola združena z velikimi troški prebivalstva. Ti prvaški privandanci so tudi lagali, da se bode v nemški šoli protestantovski verouk dajal. Ta nesrainna laž bode takrat dokazana, ko bodejo pričeli katoliški duhovniki v tej šoli katoliško vero poučevati. Slavnostne gulaše dne 11. februarja pri Armuschu se je pač prerano jedlo. Velika blamaža je to, kaj ne, ljubi prvaki? Stranujte se, vi skozinskož lažnivi nasprotniki, da poštene in dostojne meščane na zahrbitni način obrekujete in kmetško ljudstvo proti nemški šoli hujškate. Izrek nekega pijanega rdečega obraza, da kmetom ni treba nemškega znati, razsvetljuje vaše prave namene. Ali kmetje se od vas prvaških sebičnikov ne bodejo pustili za norca imeti. Kmet ve čisto dobro, da mu bode skozi ustanovitev nemške šole dana prilžnost, pridobiti brezplačno svoji deci znanje nemščine. Danes je kmet dostikrat prisiljen, da pošlje svoje sinove kot hlapce v nemške kraje, da si nemškega priučijo. Ljudstvo sprevidi v vsakim dnevom natančneje laži prvaštva. Pred kratkem je neki smrdljivi lažnik v prvaških cunjah sprožil laž, da ima občina sv. Lenart 100.000 K dolga in da plačuje 150% doklade. Napravilo se je natančno revizijo in našlo, da plačuje občina sv. Lenart danes le 70% proti 90% lanskega leta in da je občinsko gospodarstvo župana Sedminka izborno. S tem je nesrainna prvaška laž razkrinkana. Roko proč, prvaki, od sv. Lenarta! Vi črni krti imate pač vzrok, da se bojite nemške šole, kajti izobraženi kmetje se ne bodejo več od vas izkoriščati pustili. Naj postane svitlo v slovenskih gorica!

Iz Ljutomeru se nam poroča: „Narodni dnevnik“ iz Celja z dne 9. t. m. ta pravi revolverski hujškajoči list prinesel je sledeče poročilo o seji okrajnega zastopa: „Pretekli teden je imel naš okr. zastop plenarno sejo pri kateri je prišel zopet na vesto predlog za podporo „Sokolu“. Da imel vsled slabega vremena o priliki blagosl. svoje zastave izgubo. Poročevalec je prav toplo priporočal „Sokola“ v podporo, omenil važnost telovadbe za krepek zdrav človeški naraščaj, omenil tudi koliko je „Sokol“ storil ravno za kmečke sinove katere je poslal v Ljubljano, Zagreb in Prago. Slovenski fantje zapomnite si ime Strasser“. — Lažnivo hočejo torej svoj poraz slabemu vremenu pripisati, da je vsled tega mnogo njih članov izostalo in tako s svojim predlogom, katerega sta gg. Franc Seršen in Anti Misia tako toplo priporočala, ki je obsegal podporo za sokola, propadli. Seršenu bi bilo to darilo dvojno prijetno, ker so sokoli pri njemu menda kaj na kredit dolžni ostali. Tako bi se prišlo do denarja. Prav čudno je, da je Seršen — kakor da bi se zbudil iz zimskega spanja, ker je šele prišel iz nekega nemškega mesta in tam prestal operacijo in vkljub temu, da zasluži od nemških vinokupcev lepe svotice denarja — zopet pričel politično vlogo igrati. Na shodih je Seršen sicer že opetovano dejal: „Nemci so vragonije, kaj so vragonije, tu tak znate.“ Ali vse Seršenove govorance mu niti pri lastnih pristaših niso pomagale. Tudi med njimi je dovolj pametnih posestnikov, ki imajo „sokolstvo“ za navadno komedijo. Kmetški sin telovadi itak dosti od zutraj do večera, da stori svoje gospodarsko delo. Škodljivost „sokolstva“ razvidna je iz raznih vzrokov: 1. mora vsak član društva dvakrat na teden zvečer

k vajam prideti in ostane potem do polnoči v Ljutomeru; šele po polnoči gre domu; kako naj bi torej zutraj zarano ostal in delal? — 2. Kmetški sin tudi ne more gledati, kako se sokoli-tovariši zabavajo pri čaši vina; tudi on prične piti in od kje dobi denar, to vemo itak dobro. Tako stoji stvar! Na eni strani jamramo kmetje, na drugi pa mečejo zapeljani kmetški sinovi denar skozi okno. To je komedija! Pametni kmetje torej ne bodejo pustili svojih sinov v taka društva. Pametni Slovenci tega itak tudi ne storijo. Upravitelj „kmetijske zadruge“ g. Karba ima n. p. več sinov, od katerih pa ni nobeden član sokolskega društva. Karba je tudi proti podpori sokolu glasoval. Bravo! Smešno je, da prvaki zdaj vprijejo: „Murski fantje, le zapomnite si ime Strasser“. Gosp. Strasser ni kriv, da je predlog padel; le dolgočasno mu je že postalo in stavil je predlog za konec debate. Strasser gotovo ni slab človek in je vašim očetom v besedi in dejanju marsikdaj pomagal. Nikdar ni napravil razlike, ako je bilo treba pomagati, pa najsi bode potem Slovincu, Nemcu ali Hrvatcu. Njegovo ime je tudi daleč čez štajerske meje znano z besedo „naš oča“. To si zapomnite, murski fantje! Strasser pozna potrebe in želje tukajšnjih kmetov dobro; bil je 35 let distriktni predstojnik in je vedno pošteno in pridno deloval. Treba je torej, da se njegovo ime v dobrem spominu obdrži! Z navadnimi psovkami pa ne bodejo prvaki svoje blamaže zakrili!

Letni in živinski sejmi na Štajerskem.

Sejmi brez zvezdic so letni in kramarski sejmi; sejmi, zaznamovani z zvezdico (*) so živinski sejmi, sejmi z dvema zvezdicama (**) pomenijo letne in živinske sejme.

Dne 27. marca v Podplatu**, okr. Rogatec; na Svetih gorah**, okr. Kozje; v Brežicah (svinjski sejem); v Slovenjem Gradcu*. Dne 29. marca pri Sv. Duhu-Loče**, okr. Konjice; v Sevnici**; v Rušah**, okr. Maribor; v Marnbergu**. Dne 30. marca v Ormožu (svinjski sejem). Dne 31. marca v Imenem (sejem s ščetinarji), okr. Kozje. Dne 1. aprila na Bregu pri Ptuju (svinjski sejem); v Gradcu (sejem z mlado živino in konji). Dne 2. aprila v Braslovcah**, okr. Vransko; v Lembergu**, okr. Šmarje pri Jelšah; na Spodnji Poljskavi (svinjski sejem), okr. Slov. Bistrica; v Ormožu**; v Drnovžu** okr. Lipnica. Dne 3. aprila pri Sv. Pavlu pri Prepoldu, okr. Celje; v Brežicah (svinjski sejem); v Slov. Gradcu*. Dne 4. aprila v St. Ilju v Slov. gor., okr. Maribor. Dne 5. aprila v Kamnici**, okr. Maribor; v Poljčanah**, okr. Slov. Bistrica; v Celju*. Dne 6. aprila v Ormožu (svinjski sejem); pri Sv. Križu**, okr. Rogatec; v Radgoni*.

Telegram.

Srbski prestolonaslednik na begu. Srbski prestolonaslednik Jurij je na nečloveški način umoril svojega slugo. V zadnjem hipu se poroča, da je Jurij pobegnil iz Srbije in se odpovedal svoji pravici do srbskega trona. To je storil tudi zato, ker mu noče Rusija v vojski pomagati.

Iz Koroškega.

Volilci, pozor!

Deželnozborna volitev iz kmetških občin se vrši v ponedelek, 29. marca 1909. Ako bi bila potrebna ožja volitev, vršila se bode ta v sredo, dne 31. marca. Vsakdo naj torej, ko je volil, svojo legitimacijo shrani. Volilne glasovnice za ožjo volitev se dobi pri volilnemu komisarju. Storite vsi svojo dolžnost! Napredni kmetški kandidati za deželni zbor so:

1. Sodnijska okraja Celovec okolica in Borovlje (2 poslanc): Franz Kirschner posestnik v Žihpolju. Anton Wieser župan v Pischeldorfu.
2. Za sodnijska okraja Velikovec in Eberndorf: Jakob Rösch p. d. Wriefnig na Frankenbergn.
3. Za sodnijske okraje Beljak, Pater-nion in Rožek: Ignaz Breitegger župan v Kellerbergu. Johan Gailer župan v Drobellachu.

4. Za sodnijska okraja Trbiž in Arnold-stein: Simon Michor posestnik, Rötisch na Dobraču.

5. Sodnijska okraja Št. Mohor in Kötschach: dr. Viktor Waldner poslanec v Dellachu.

6. Za sodnijski okraja Spital, Greifen-burg in Winklern: Karl Kapeller župan v Lendorfu.

7. Za sodnijske okraje Gmünd, Mill-statt in zgornja Bela: Hans Hofer posestnik, Unterhaus.

8. Za sodnijske okraje Wolfsberg, St. Leonhard in St. Paul: Adolf Domaing veleposestnik, Krahof, Johan Rink posestnik, Etterndorf.

9. Za sodnijske okraje Friesach, Althofen in Gurk: Alois Hönlinger veleposestnik, Celovec.

10. Za sodnijska okraja St. Veit in Eberstein: Alois Pirker poslanec, Hörzendorf.

11. Za sodnijski okraj Feldkirchen: Franz Huber župan, Poitschach.

Vsakdo, kdor je za pošteno kmetško stvar, naj voli te poslane. Vsak glas je odločilen. Zato ne sme nikdo na dan volitve manjkati. Kmetje, vzdrnite se, ne pustite se zapeljavati od veleizdajalskih prvakov. Vsi na delo!

Iz Loke na Koroškem. Kdor ima hišico in navrh še toliko sveta, da ga strošni kap doseže, ta je posestnik. Ako takošen posestnik tudi na ime Jakec sliši in zna na pol kranjsko žlobudrati, v potrebi pa tudi kako laško besedo n. pr. „sud“ zapisati, taki gospodič lahko sanjari da bode enkrat v oblak višjih prvaških krogov potegnjen. Ta je pa tudi svoj vzvišeni poklic že nekaj let poprej slutil in se je zato najprej v telovadbi izuril, tako da se mu pri spodobnem priklanjanju, kadar kakega duhovnika ali pa kranjskega fraka sreča, ne more očitati, da ima kot v svojem hrbtišču. Da imajo taki telovalci tudi veliko neiztrljivo željo, žegnane roke okusno lizati, ni dvomiti. Vse te imenitne zmožnosti in lastnosti so pa za prvaško-klerikalne šarže neobhodno potrebne in če je resnica da zna naš Jakec tudi klingelpeitel izvrstno podajati, kdo bi potem zamogel oporekati, da bi gospod Jakec ne bil sposoben za kakega prvaškega nadberača. Ker pa bi tako berasko ime njegovi nedotakljivi časti nikakor ne prilagelo, so naši do sitega znani prvaki neko družbo skovali, ki ima glavni namen, nam naše zadnje krvavo zaslužene, ali pa težko izposojene groše iz haržetov izvatiti in jih potem naravnost na veliki prvaški oltar v Ljubljani položiti. Za prezidenta te nebodijetreda-družbe je bil seveda „posestnik“ Jakec postavljen. Da gosp. Bošta, ki se v primeri Jakčevega grunta lahko k veleposestnikom prišteva, ni hotel predsedništvo fehtarske družbe prevzeti in se je pustil le zadi za Jakcem postaviti, je ravno tako umevno, kakor pa tudi to, da bodeta stari Folti in vedno mladi Joza fehtarsko opravljanje samo od daleč ogledovala. Kar se pa glede Foltijevega Jožeka in Jozovega Ivančka dotika, bi jima bilo treba povedati, da se fantam, ki so „lerpobove hlačice“ komaj izlekli, nikakor ne spodobi, prvaške družbe ustanovljati in se v takih odborih okoli sukati. Naj bi raje pekovske štotslankelne v gobeč zabulali, da bi jim ne bilo treba prvaške neumnosti prežvekovati. Kaj pa vi dva pravita, ti „majhen“ Šiman in pa ti upraviteljev Balant?! Vi dva saj lahko vajine „šnaucporte“ fein zavijata kadar se o tistih naftanah 150 K in še o drugih vinarjev, ki še v naših mošnjah na vajino odrešenje čakajo, pogovarjata, ali ona dva fanta, Jožek in Ivanček pa še zdaj ne vesta, ali bode jima pod nosom dlaka ali pa perje vzrastlo

